

рята и майката на нашитѣ царе, и вы трѣба да знаете че ако искате да си вардите правдинитѣ трѣба да ги сподѣлите.

Мерона. — О! ты, подчиненный на мойтъ сопругъ, какъ смѣешь да ми говоришь за едно такова престѣпленіе като ми приказвашь да ся ужена за тебе, какъ можишь да ма принуждавашь да раздѣля съ тебе наслѣдіето на сынаси? какъ можешь, на конецъ да искашь да положи царската корона между рѣцетѣ на единъ военъ?

Полифонтъ. — Единъ военъ като мене има право да потвърдява и да иска короната на една държавя която е той бранилъ, защото за да можи единъ челоуѣкъ да заслужи на отечеството си той нѣма полза отъ прѣдѣди. И първийтъ царь не е былъ освѣнъ единъ славенъ овчяринъ каквото съмь былъ и азъ. Знайте ли Господжо, че мене не ми е останало ни една капка отъ първорожденната ми кръвь, и че всичката е пролѣта за васъ и за отечество. Кога е тѣй, иматели право да ми откажите това което искамъ? иматели право да ми откажите половината на прѣстольтъ дѣто ма выка партіята ми?

Мерона. — Твоята партія! О варварино! О безсловестный челоуѣче. Имали тука дру-